

عنوان مقاله:

سنجش و ارزیابی کیفیت های محیطی در بازآفرینی فضاهای شهری

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حسن سجادزاده - دکتری شهرسازی، دانشگاه بوعلی سینا، دانشکده هنر و معماری، گروه شهرسازی

مریم یوسفیان جزی - کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه بوعلی سینا، دانشکده هنر و معماری، گروه شهرسازی

خلاصه مقاله:

یکی از رویکردهای تاثیرگذار به منظور ارتقاء کیفیت فضاهای شهری در بافت های تاریخی، نگرش بازآفرینی شهری است که در پی ارتقاء کیفیت محیطی و اجتماعی فضاهای شهری می باشد. در این میان میدان های شهری در بافت های تاریخی تجلی گاه حیات مدنی شهر و محل رخداد وقایع و فعالیت های اجتماعی شهروندان می باشد. این پژوهش به دنبال سنجش و ارزیابی میزان کارآمدی بازآفرینی یک میدان تاریخی در شهر اصفهان در ایران می باشد. براین اساس و با بهره گیری از نظریه های مرتبط با نگرش بازآفرینی شهری و بررسی مطالعات جهانی و داخلی و همچنین تجربیات عملی داخلی، مدل مفهومی پژوهش تدوین شد که عوامل موثر بر ارتقاء کیفیت پروژه های بازآفرینی در فضاهای شهری در دو بعد کالبدی و اجتماعی شامل: حضور پذیری، امنیت، تنوع فعالیت ها، کیفیت دسترسی، هویت کالبدی و تناسبات بصری، مورد ارزیابی و سنجش قرار گرفت. ابزار مورد استفاده در این تحقیق پرسش نامه های هدفمندی بوده که با تحلیل آنها از طریق آزمون های رگرسیون، ضریب همبستگی پیرسون و فریدمن، جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که عواملی نظیر ارتقاء حضور پذیری، تنوع فعالیت ها و امنیت محیطی بیشترین تاثیر را در میزان موفقیت بازآفرینی میدان عتیق اصفهان از منظر مردم دارد.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی شهری، میدان های شهری، عوامل کالبدی، عوامل اجتماعی، میدان عتیق اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1614416>

